

{ אז נדברו }

פרשת ויגש תשפ"א | גליון מספר 494 | לסדר: "ויאמרו החייתנו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

מסר קצר ונקודתי לעשרה בטבת (גם כשהוא חל ביום ששי...)

המאמר הזה מוקדש לעשרה בטבת!! אני בסה"כ מקריא כמה פסוקים שמדברים על עשרה בטבת... בתור נקודה למחשבה מה אפשר להתחזק ולקחת מהצום הזה שהוא בדרך כלל מגיע אלינו ככה באמצע השגרה... ובפרט השנה שזה יום ששי... אז **משהו!!! לפחות משהו...**

ובכן: המקור הראשון לתאריך של עשרה בטבת הוא בבבאי יחזקאל פרק כ"ד... שהקב"ה מתגלה ליחזקאל ביום עשרה בטבת ואומר לו: **כתב לך את שם היום, את עצם היום הזה!!!** שביום הזה עתיד להתחיל המצור... ושם!!! באותה נבואה יחזקאל ממשיך את המצור לבישול בסיר!!! "ומשול אל בית המרי משל... כה אמר ה' עפות הסיר עפות וגם יצוק בו מים... אסוף נתזיה... מזוזר עצמים מלא... גם בשלל עצמיה בתוכה" בקיצור: כמו שאדם רוצה לאכול בשר... אבל אי אפשר לאכול אותו... הוא עדיין לא ראוי לאכילה... בפרט העצמות הקשות שא"א לפרק אותה... מה הגברת עושה?? מכניסה את הכל לתוך סיר ומניחה אותה על האש!!! ומחכה בסבלנות שהבשר יהיה ראוי לאכילה... **על אותו משקל זה הרעיון האכזרי של המושג מצור!!!** נבוכדנאצר רוצה לאכול את עם ישראל... אבל אי אפשר!!! הם עדיין לא בשלים לזה... יש חומה איתנה... הם נלחמים בעקשנות... לא מאפשרים לאויב להיכנס... נו... מה עושים שרוצים בשר והוא עדיין לא ראוי לאכילה?? מכניסים אותו לתוך סיר... עושים מצור... האויב סוגר אתכם לתוך סיר שנקרא מצור... ומתחיל לבשל אתכם... נותן לכם להתבשל בתוך המיץ של עצמכם עד ש... ש... שתגמרו להתבשל ברע ובחוסר כל ואז תתרככו ותכנעו ותהיו נוחים להיכבש... עד כאן הנמשל של המשל!!! **קעת הלאה!!! מה הנמשל של---** הנמשל?? **לאן הנביא חותר בכל המשל הזה???**

מתבא הנביא יחזקאל באותו יום עשרה בטבת ואומר: **"לכן כה אמר ה' אלוקים, אי עיר הרימים, סיר אשר זולאתה בה, זולאתה לא יצאה ממנה... גם אני אגדיל המדורה הרבה העצים והחלק האש הם הבשר והעצמות יזרו"** לכל אחד מאיתנו יש סיר!!! סיר של עוונות... סיר שהולך ומתמלא באוכל מקולקל ובמחדלים רוחניים ובחטאים ובעוונות... אבל זה עדיין לא בעיה!!! זה שיש לנו מחדלים... זה שלפעמים מצטבר בסיר אוכל ישן שעושה ריח... זה נורמלי!!! זה שיש לנו לפעמים מעידות רוחניות... זה נורמלי!!! כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא... בשביל זה יש לכל סיר מכסה... ואפשר תמיד לפתוח את המכסה ולרוקן את הסיר... בדורנו יש אפילו אפשרות לשים את הסיר בכיור ולנקות את הסיר... יש פתרונות!!! אפשר תמיד לחזור בתשובה... יש תמיד פתח של תשובה... ואפשר לרוקן את העוונות... לכה"פ לדלל אותם... שהסיר לא יהיה מלא בעבירות... דא עקא!!! הבעיה מתחילה כשמשאירים את הסיר עם כל הלכלוך ולא מרוקנים!!! סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא!!! לא יצאה ממנה... ותכל'ס הסיר מסריח... ואי אפשר להשאיר את זה ככה... אם היהודי לא מרוקן את הסיר... אין ברירה אלא להסיק את הסיר מלמטה... כידוע: לאשפה יש שתי פתרונות!!! או לפנות אותה לפח העירוני... או לשרוף אותה... (גם הפח העירוני בסופו של דבר מתפנה לשריפה מרוכזת... רק זה כבר לא עניין שלך... כי אתה מצידך פניית) והקב"ה פונה לעם ישראל בתחילה ואומר להם: הסיר מסריח!!! צברתם המון המון חטאים ועוונות... נו... תפנו כבר את האשפה... בשביל זה יש מכסה שאפשר לפתוח אותו... למכסה הזו קוראים תשובה!!! בתשובה אפשר לנקות סירים הכי מלוכלכים... אם אתם תפנו את האשפה מהסיר... אז אני כבר "אשא ואני אסבול ואמלט..." אני כבר אמחה את העוונות כעב וכענן ואשליך במצולות ים כל חטאתיכם... אבל!!! אם אתם לא תפנו את האשפה מהסיר... אני אאלץ להסיק את הסיר במקום וזה כבר יהיה מצור אכזרי וכואב...

החשבון הנפש שנדרש מאיתנו בעשרה בטבת!!! זה לזכור תמיד ש... שאנחנו לא שוקטים על השמרים... אנחנו צוברים!!! אנחנו תמיד בצבירה!!! כמו בן אדם שמושך כל הזמן כסף מהבנק הוא צובר חובות... ככה בן אדם שחי בלי חשבון הוא צובר עוונות... ובא לא ניכנס קעת למוסר ותוכחה... תכל'ס... במשך הזמן אנחנו צוברים עוונות... ו... וצריך מידי פעם לדלל את הסיר!!! בשביל זה יש לנו כל מיני תאריכים כאלו באמצע השנה... הזדמנויות לחשבון הנפש... נו... אולי הגיע הזמן לעשות איזה ניקיון קטן... כמו בן ניקיון שיגיע ממניי!!! להתחזק... לעשות שוב פעם בדק בית איה תפוחים רקובים אולי מתפתחים אצלנו בבית שצריך מהר לסלק אותם...

הפתח הזה של הסיר!!! הוא פתח רשמי שיש רק לעם ישראל... לאומות העולם אין את זה באופן רשמי! ולכן אומות העולם צוברים וצוברים... וברגע שהוגדשה הסאה הקב"ה מכלה אותם אבל לעם ישראל יש משהו ששורק!!! יש איתותים... ההלו... הגיע הזמן לעשות ניקיון...

יש לנו דוגמא מאוד מוחשית ממנשה בן חזקיהו שעשה הרע בעיני ה'... והנביא מתבטא עליו "אשר מלא את ירושלים מפה לפה..." בקיצור: הסיר של העוונות התמלא עד הסוף... ואז... מידה כנגד מידה לקחו אותו וישמו אותו בתוך סיר והתחילו לבשל אותו... ואז!!! מנשה נזכר שיש פתח בסיר!!! הוא נזכר בפסוק "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלוקיך..." מנשה ניצל את הפתח חירום הזה ולמרות שהסיר היה מלא... הוא הצליח לפתוח אותו ולשוב בתשובה ולרוקן את הסיר... והקב"ה חתר חתירה וקיבל אותו... ומאז מנשה הוא סמל ודוגמא לנו לתשובה שמתקבלת!!! כל אחד מאיתנו בצבירה שלו... במחדלים שלו... זה הזמן... באמצע השנה... לא לחכות שהסיר יגלוש... להחליט על חיזוק... להחליט על רצינות... להתחיל לדלל את הסיר!!! כל אמא יודעת שא"א לחכות לניקיון של פסח... הבית צובר אבק וצריך מידי פעם לחבוט כורסאות... לנקות שמשות... כדי לרענן את הבית!!! מומלץ בחום שזה תמיד יגיע מצידנו...

איך סולחים יותר בקלות??

בשבוע שעבר קראנו בהפטרטה על שלמה המלך

בפרשת השבוע אנחנו פוגשים את אחת הסוגיות הסבוכות ביותר בנושא של בטחון!!!! ונתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכתם אותי הנה, כי למחיה שלחני אלוקים לפניכם... כתוב כאן: שבסופו של תהליך הכל בגזירת עליון זה... זה גם בייחס לבחירה שלנו!!!

זאת אומרת: זה לא סתירה שיוסף רגע זה התנכר אליהם ממקום של כפרה על העוון של מכירת יוסף... ומיד לאחמ"כ הוא אומר להם: ונתה, לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלוקים... הכל משמים!!! זה לא אתם...

רגע... אם זה לא אנחנו... אז למה התנכרת אליו? למה עשית לנו את כל הבלגן הזה והכרחת אותנו למסור נפש על בנימין בשביל לכפר על זה...??

אז הסוגיה הזו היא לא על רגל אחת!!!! אבל גם אם אנחנו לא הולכים לפתוח את הסוגיה הזו... חייבים לדעת שבשורה תחתונה הכל משמים!!! הן אדם נתבע על הבחירה שלו... אם יש לי טענות עליך זה גם על הבחירה שלך... שאתה הוא זה שבחרת להיות השליח הרע משמים להעליב אותי... מהמקום הזה יש לי זכות טענה כלפיך... אבל בסופו של דבר זה משמים...

זה הכח שלנו למחול אחד לשני!!! ההבנה וההפנמה שמה שקרה היה קורה בלאו הכי... אם זה לא היה אתה זה היה מישהו אחר... היות וזה אתה אז יש לי זכות להתרעם באופן נקודתי עליך ולהוכיח אותך למה עשית לי את זה ואפילו לתבוע אותך... אבל גם כשאני מתרעם עליך!!! התרעומת היא הרבה יותר סולידית ונקודתית!!! למה אתה בחרת לעשות לי את זה... זה לא שאתה האויב של חיי... אתה הרסת לי את החיים... לא!!! המשבצת שלך היא למה אתה היית זה שעשית את זה... כשהתרעומת נשאת במשבצת הזו ולא מעבר לזה... כאן יש סיכוי ושייך לסלוח גם על דברים שהכי קשה לסלוח עליהם...

זה מה שיוסף מבהיר לאחיו!!! אני סולח לכם... אתם יודעים מאיפה אני שואב את הכוחות לסלוח לכם בלב שלם?? שבייחס לגדולה שעליתי אליה... אני מאמין באמונה שלימה שה' הוא זה שרומם אותי!!! אני לא מעיז לחשוב שכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה... ויתרה מזו: אני לרגע אחד לא זוקף לפרעה או לשר המשקים את המעמד הטוב שלי... אז במקביל!!! גם בייחס לכל הסבל שעברתי... גם בייחס לזה אני מוכרח להאמין שהכל בגזירת עליון!!! כי זה הולך ביחד!!!

אם אתם אשמים בזה שאני נמכרתי למצרים... המשמעות היא גם שההצלחות שלי נזקפות לפרעה...

ואם זה ברור לנו שלא!!! אם ברור לנו שפרעה לא לוקח קרדיט על ההצלחות שלי... אז גם אתם לא לוקחים קרדיט על הצרות שלי... רק מה? בייחס לבחירה... כאן יוסף התנכר אליהם ודאג להעמיד אותם מול תשובת המשקל בדאגה לבנימין... אחרי שהם עמדו בניסיון בגבורה והפגינו נאמנות מוחלטת לבנימין... זהו... מכאן ואילך אל תעצבו!!!!

אני מחכה שתבקש ממני סליחה על מה שעשית לי... אני מצפה ממך שתחזור בתשובה על מה שעוללת לי... אבל ברגע שעשית את תשובת המשקל ופיסת אותי... זהו!!! אל תעצב על מה שקרה לי... מכאן ואילך הכל בגזירת עליון!!! (אגב: לא אישי... לא פניתי פה למישהו...)

נו... באמת... איך אחי יוסף לא "עלו" עליו...??

בפרשיות אלו יש שאלה שתמיד צפה ועולה: איך באמת אחי יוסף לא עלו עליו??? הרי היו פה כ"כ הרבה סימני שאלה וכ"כ הרבה דברים מחשידים שהיה להם את כל הסיבות לחשוד שמדובר פה ביוסף... אז איך הם לא עלו עליו??? **איך מישהו טען לי:** אם אני הייתי האח מספר 13 מאחי יוסף... והייתי מגיע איתם למצרים תוך עשר דקות הייתי "עולה עליו"... הייתי בטוח קולט שזה יוסף!!!! **נו... מה אתה אומר??? הוא צודק או לא צודק??**

אמרת לי: אתה צודק!!! גם אני חושב כמון... אם אני ואתה היינו שם... מהר מאוד היינו מקשרים את הסיפור הזה ליוסף... והיינו קולטים שזה יוסף... נו... אז למה האחים לא קישרו שזה יוסף?? **התשובה היא: שאדברה...** אחי יוסף **יותר מידי** קישרו!!! הם היו משוכנעים במאת האחוזים ש"איש אדוני הארץ" הזה שמתנכר אליהם כעת- קשור למכירת יוסף... הם מהרגע הראשון הבינו את זה!!! "אבל אשמים אנחנו..." הם מיד קישרו את ה"צרה" הזו למכירת יוסף... רק מה?? דווקא מרוב שהם קישרו... הם קישרו את זה ישירות לרשב"ע!!!! הם הבינו שהקב"ה הוא זה שמעניש אותם כעת על מכירת יוסף... אה... אז לחשוב ש"במקרה" גם השליח משמים להעניש אותם זה יוסף בכבודו ובעצמו?? על זה הם לא חשבו... ואתה יודע למה הם לא חשבו?? כי... כי זה לא כ"כ רלוונטי... **הבנת מה התשובה??**

אם אחי יוסף זה היה אני ואתה... ויוסף היה "נופל" עלינו פתאום... אז אנחנו היינו באמת מתייגעים במחשבות ופרשנויות... מי זה הבן אדם הזה... מה הסיפור שלו... מה הוא רוצה מהחיים שלנו... ואיך מתפטרים ממנו כמה שיותר מהר... אם אחי יוסף היו מחליטים להעלות את השאלה הזו כנושא... אז באמת תוך שתי דקות הם היו עושים אחד ועוד אחד וקולטים שזה יוסף... **אז זהו שלא!!!** אחי יוסף בכלל לא ראו את האיש הזה מול העיניים... הוא כשלעצמו בכלל לא עניין אותם... הוא בכלל לא היה הנושא... כש"איש אדוני הארץ" התחיל להעליל עליהם עלילות הם היו מוטרדים בדבר אחד!!! "מה זאת עשה אלוקים לנו..." **זה הדבר היחיד שהטריד אותם!!!** מה הרשב"ע מדבר איתנו דרך האיש הזה... זו הסיבה שהם לא קלטו שזה יוסף?? כי הם לרגע אחד אפילו לא היו עוסקים באיש הזה... המקל עצמו לא העסיק אותם... הם עוסקים ב"מה ה' רוצה מהם" דרכו...

ומה שאני אומר עכשיו זה לא מליצה!!! זה מוזכר בפירוש בתורה... בפרשה הקודמת כתוב שבאמצע שיוסף חושד בהם ו"מעליל עליהם"... הם פתאום עוזבים אותו... נותנים לו לחכות... והם מתחילים להתדיין בינם לבין עצמם "ויואמר ראובן אבל אשמים אנחנו... אשר ראינו צרת... והם לא ידעו כי שומע יוסף כי המליץ בינותם..." **אתה קולט מה קורה פה??** איש אדוני הארץ יושב כעת מולם ויש לו טענות... הוא מדבר איתם... והוא מחכה לתשובה!!! אבל הם בכלל לא איתו... הם עזבו אותו... הם אפילו לא רואים צורך לענות לו (או לכה"פ לחשוב מה כדאי לענות לו) הם כעת עוסקים בלדון בינם לבין עצמם "מה עשה אלוקים לנו..." זאת אומרת: הם לרגע אחד לא ראו אותו כנושא!!! הם הבינו מיד שהקב"ה מדבר איתם דרכו... והם גם הבינו מיד שזה קשור ליוסף... אה... אולי במקרה זה גם יוסף בעצמו?? מה זה משנה... הם לא חשבו על זה... כי המידע הזה לא היה רלוונטי בשבילם...

עכשיו!!! המדהים הוא שבאותה שעה שאחי יוסף לא מקשרים ולא "קולטים" שיש קשר בין "איש אדוני הארץ" ליוסף הצדיק... **באותה שעה יש עוד מישהו שלא מקשר ו"לא קולט"!!!** תנחש מי??? יוסף הצדיק בכבודו ובעצמו... הרי ליוסף יש כעת את כל הסיבות שבעולם לנטור איבה ושנאה לאחים שלו שמכרו אותו למצרים וכעת שהוא עלה לגדולה לחשוב מחשבות איך לנקום בהם... אבל יוסף **לא מקשר...** יוסף מבין וחי כל הזמן ש"לא אתם מכתם אותי הנה כי האלוקים..." ממילא הוא לא כועס עליהם בכלל... אין לו שום טינה כלפי אחיו... אדברה... יש בלבנו רק אהבה וחמלה וגעגועים... שים לב מה קורה פה!!! **יש פה כביכול "אי הבנה" כפול...** יש פה שני אנשים שלא "מקשרים"!!! האחים מבינים כל הזמן שהכל בגזירת עליון והכל משמים ולכן!! לכן הם לא מקשרים ולא מעלים על דעתם מי האיש הזה ואולי הוא יוסף... ובמקביל באותה מידה!!! יוסף בעצמו גם הוא לא חושב לרגע שהם מכרו אותו... כי גם הכל בגזירת עליון והכל משמים!! ותכלס... איפה הם נפגשים?? איפה הם מתקשרים?? **בשמים!!!** האחים מבינים שה' **בשמים** מעניש אותם על מכירת יוסף!!! יוסף במקביל מבין שה' משמים שלח אותו לכאן וזה בכלל לא האחים... ברגע שבשבי י-ה נפגשים בשמים... ברגע שכל הקצוות מבינים שאין עוד מלבדו והכל בגזירת עליון... כעת עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן... כעת אפשר לעשות שלום!!!

כעת תאר לעצמך מה היה קורה אם הם לא היו נפגשים משמים... תאר לעצמך שהאחים היו ח"ו כמוני כמון... וכשהם היו מגיעים למצרים ופתאום "נופל עליהם" איש אחד ומתחיל לשגע אותם ולהעליל עליהם עלילות... תאר לעצמך שהם לא היו חושבים שזה משמים... והוא מצידו היה ממשיך למתוח את החבל... ואז הם היו מתחילים להתרגז ולברר מי זה ה"טרדן" הזה... ואז תאר לעצמך שכצפוי... מאוד מהר היה מתברר להם שהמטריד הוא לא פחות ולא יותר אותם יוסף בעל החלומות... עכשיו!!! במקביל תאר לעצמך שגם יוסף היה לבוש בבקעטשע שלנו וכשהוא היה רואה את האחים... הוא היה מתמלא כולו בתסכול ובמשקעים ובשנאה תהומית נגד אלו ש"אשמים" בכל הסבל שעבר עליו... **עכשיו: תחשוב איזה פצצת אטום היתה מתפוצצת שם!!!** יוסף היה מתודע אל אחיו... אבל מה זה מתודע... הוא היה מודיע להם חגיגית אני יוסף וכעת הגיע הזמן לנקום בכס!!!! והם... שעוד לפני שהוא גילה להם... הם כבר חשדו שזה הוא... הם היו מוציאים אקדחים שלופים... שאגות של יהודה... ריצות של נפתלי... שמעון ולוי איש חרב... יוסף אפרים ומנשה מהצד השני... וכל העולם היה נחרב... זה מה שהיה קורה אם שבטי י-ה היו חלילה ברמה שלנו...

אז זהו!!! שזה בדיוק מה שהתורה מלמדת אותנו בפרשיות אלו...

התורה מלמדת אותנו איך שבטי י-ה קוראים את המפה!!! גם האחים וגם יוסף... שני הצדדים שכעת כ"כ רחוקים ומנוכרים אחד לשני... שניהם בנפרד!!! כל אחד בפני עצמו!! מבין שהכל משמים!! הכל בגזירת עליון!!! וכשככה חיים את המציאות ומבינים שהכל בגזירת עליון... הכל נעשה ברמה אחרת לגמרי... לא לחינם התורה כ"כ מאריכה בתיאור של המריבה וההתנכרות של יוסף לאחיו... כן... התורה רוצה ללמד אותנו בין היתר איך אפשר להתווכח ולנהל אפילו מאבק אבל כמו יהודים מאמינים... ו... ואנחנו ש... שכל הנראה לא אווזים במקום הזה... ככל הנראה עדיף שלא נריב!!! כי תסכים איתי שאנחנו לא בדיוק נחשוב שהכל משמים... ממילא אנחנו לא נדע לסיים את זה כמו ש הם סיימו את זה... אז מקובלנו!!! שמי של יודע לסיים... מומלץ לו לא להתחיל... תסכים איתי...

מיהו הפרוייקטור של התיקון השלם???

כשאנחנו קוראים בפרשת מקץ את התיאור המרנין אין שהריצו את יוסף מהבור... והרכיבו אותו במרכבת המשנה ויקראו לפניו אברך... כשאנחנו קוראים את זה... זה נשמע מאוד יפה ונחמד ובעיקר שמח... זה בהחלט משמח!!! אם יוסף עד היום היה עבד בבור בית הסוהר... וכעת הריצוהו מן הבור ובבת אחת פרעה מינה אותו למשנה למלך זה בודאי גאולה וישועה... **אבל!!! יש פה נקודה שאנחנו לא כ"כ שמים לב אליה...** התפקיד שנפל בבת אחת על הכתפיים של יוסף... הוא היה תפקיד מאוד מסובך... תפקיד מאוד תובעני וקשה... **מה קרה???**

הסיפור הוא שפרעה חלם חלום... וכעת רק פרעה ויוסף באמת באמת מבינים את המשמעות הגורלית של החלום... רק הם לוקחים כעת את הנושא הזה ברצינות תהומית... ולכן פרעה מחליט שכעת מכריזים על סנקציות כלכליות משמעותיות על כל מצרים!!! ותכל'ס... המצרים בעצמם לא לגמרי מבינים מה הסיפור... הם מסתכלים מימיה ושמאלה ורואים שבסה"כ הכל טוב... נהיה רק שפע יותר גדול... שבע שני שבע... ו... ותכל'ס, בשטח יש רק צמצומים ויוסף לוקח את כל התבואה לעצמו ומחלק אותה במידה ובמשורה... זה מקומם ומרגיז ואפילו ממריר את העם!!! מה זה צריך להיות?? למה המחירים של התבואה רק עולים כל הזמן?? למה אנחנו כל הזמן קוצרים ויוסף לוקח הכל לעצמו ומשאיר לנו פירוורים?? **כן... זה לא היה פשוט!!!** **שתבינו:** לא לחינם פרעה פיזר ליוסף כ"כ הרבה סמכויות!!! זה לא שפרעה היה נדיב לב והסכים לפרגן ליוסף את כל הסמכויות ש"רק הכסא אגדל ממך..." לא!!! היתה פה משימה מאוד מאוד לא פשוטה!!! התפקיד של יוסף היה להיות האיש ה"רע" הזה שכופה על הציבור תנאים כלכליים קשים בלי היגיון...

בינינו... היום קל לנו להבין את זה... יש לנו דוגמא טובה... בינינו: התפקיד השנאו ביותר במדינה כיום זה **הפרוייקטור של הקוונה!!!** למה?? כי... כי זה תחום שנושא בחובו את כל ההגבלות והצמצומים והקנסות וההנחיות ולא כולם מבינים את הצורך החיוני שבדבר... אז תחשוב שבשבע שני השבע... אם נדרש מיוסף לעשות צמצומים כאן הרי אאאאא אחד לא הבין על מה הפאניקה... אז בשביל להוביל כזה מהלך בכל מצב!!! כאן יוסף היה צריך המון המון שליטה וכח ושיניים ולקבל לידים שלו את הזרוע המבצעת והאוכפת שתהיה לגמרי בשליטתו כדי לאפשר לו להוביל את המהלך הלא פשוט הזה!!!

ומה אתה חושב... כעת בארץ מצרים כולם עצבניים על יוסף... למה הוא בכלל יצא מהבור?? הוא היה צריך להישאר שם ואז הוא לא היה מפיל עלינו את כל הגזירות הכלכליות האלו... בפרט שבועיותונות מגיעים כל הזמן עדכונים מחוץ לגבולות למצרים... שבכל מדינה אחרת הכל בסדר... אין קוונה... אין צמצומים... אין הגבלות... הכל טוב... ורק פה יש לנו איזה שליט שהחליט "ליפול עלינו" ולעשות לנו את המוות... תנסה לדמיין איזה תקופה לא פשוטה

עברה על יוסף... (שים לב: למרות שהוא כבר יצא מהבור... הוא כבר מושל בכל ארץ מצרים והוא רוכב במרכבת המשנה... סו"ס אל תשכח שבבור בית הסוהר אהבו אותו... "ויהי ה' את יוסף ויט אליו חסד ויתן חינו בעיניו שר בית הסוהר... וכל אשר הוא עושה ה' מצליח" ואילו עכשיו?? אמנם הוא יצא מבית הסוהר אבל כעת הוא הדמות הכי שנואה בכל מצרים... כעת בשבע שנים האלו יוסף הוא בבחינת "וכל אשר יפנה ירשע"!! לא **מצליח!!!** אלא **מרשיע...** מרשיע זה אדם שמצליח להכניע ולכופף ולדכא בחזקה את כל מי שמתנגד אליו... והעם כמוהו שלא שבע רצון מההנהגה שלו... (ע' עכשיו כולם אהבו את יוסף... גם בבית פוטיפר וגם בבית הסוהר... עד כה כולם שמעו בקולו מרצונם האיש... עד כה יוסף לא משל בכח... רק ברצון... זה היה **מלוכה...** בבחינת **אם מלך תמלך עלינו...** ופתאום!!! ברגע שהריצוהו מן הבור... אמנם הוא יצא מהבור... אבל הוא מיד יצא לתפקיד של **מושל!!!** לתפקיד של האיש ה"רע" שלוקח לכולנו את כל התבואה ופרעה נותן לו את כל הגיבוי ואת כל הסמכויות...

זה נקרא ממשלה!!! זה כבר בבחינת אם משול תמשול בנו!!!

ממילא כעת בשבע שני השבע... אם כעת תביא את יעקב אבינו למצרים ותגיד לכולם שהוא אבא של יוסף... זה... זה לא כבוד גדול... אדרבה... כעת יש מרי גדול בקרב העם נגד יוסף... אדרבה... להגיד לנו שיעקב זה אבא שלו... זה רק סיבה לשפוך עליו את כל המרמור שיש על יוסף. לכן!!! למרות שיוסף עלה לגדולה עדיין לא הגיע שעת הכושר שיוסף יתוודע לאחיו

והנה!!! ותכלינה שני השבע... נגמרו השנים הממורמרות שכולם כועסים על יוסף... ותכלינה שני הרעב לבא "כאשר אמר יוסף..." ופתאום כולם מוצאים את עצמם מתמודדים מול רעב אמיתי... ויהי **רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם!!!** מועניין... מה קרה?? בשבע שנים האחרונות דווקא מצרים היתה המדינה הנחשלת שנעשקת מידיה של דיקטטור... ופתאום המצב התהפך... דווקא בכל הארצות יש רעב ואילו במצרים יש לחם... העם המצרי לאט לאט מתחיל לקרא את המפה בצורה קצת שונה!!! ואז מגיע השלב הבא "והרעב על ארץ מצרים, ויצעק העם אל פרעה לחם." פרעה... מה עושים? אנחנו רעבים?? "ויאמר פרעה לכל מצרים, **לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו!!!** זוכרים את יוסף?? זה שקללתם אותו במשך שבע שנים?? זה שמשל עליכם בכח הזרוע ולקח מכם את הכל... וכל הזמן התלוננתם עליו?? אז בבקשה!!! עד עכשיו הוא **משול משל** בכס!!! כעת הגיע הזמן שהוא **ימלך** עליכם!! כעת הגיע הזמן שאתם בעצמכם תכירו בו... תבינו שהוא בסה"כ דאג לכם וחשב רק לטובתכם... וכעת **תמליכו** אותו!!! תקבלו אותו ברצון על עצמכם... **לכו אל יוסף!!!** לכו **אתם** אליו... עד היום הוא היה **מושל** עליכם ובה אליכם... הוא היה לוקח את החוק לידים ומציב אתכם בפני עובדות... הרי כעת הגיע הזמן שאתם תקבילו את פניו **ותמליכו** אותו מרצונכם האישיים!!!

כעת!!! בתחילת שני הרעב... דווקא כשכל העולם התחיל לרעוב לחם... דווקא אז הגיע הגאולה האמיתית של יוסף... ניתן לומר שרק כעת הוא באמת באמת יצא מהבור!!! (כי עד עכשיו... היתה לו משימה של משול תמשול בנו!!! ממשלה זה לא מצב אידיאלי... לא בשביל זה יוסף יצא מהבור... לא בשביל להיות דיקטטור ולהלך אימים על בני

אדם... זה נוגד את כל התכונה של יוסף שהוא תמיד רועה את כולם "וכל אשר הם עושים הוא היה עושה..." רק כעת הגיע הזמן להוריד את יעקב אבינו למצרים בחבלי אהבה!!! כעת אם יעקב אבינו ירד למצרים והוא נקרא אבא של יוסף... כל מצרים תצא לקראתו ויעשו לו כבוד **מלכים!!!** זה לא כבוד של **מושל...** אלא כבוד **מלכות!!!**

מה הפלא שברגע שיעקב יורד למצרים... כעת יעקב אבינו מתחיל להעביר את המושכות לכיוון יהודה!!! "ואת יהודה שלח להורות לפניו גושנה..." כי משיח בן יוסף מייצג את **הממשלה!** ואילו משיח בן יהודה מייצג את **המלכות!** ברגע שיוסף כבר עשה את תפקידו והכשיר את הדרך באמצעות **הממשלה...** כעת ועלו **מושיעים** בהר ציון... מגיע המושיע השני בדמות יהודה שהוא משלים את החלק השני שזה מלכות!! והייתה לה' המלוכה ואכמ"ל)

עד כאן פרשת שבוע... כעת איפה זה מגיע לידי ביטוי בעבודת ה'???

בדיוק כמו שבמלכותא דארעא ישנם שני שלבים... יש שלב ראשוני של **משול תמשול בנו!** ורק אח"כ מגיע השלב הבא של **"מלך תמלך עלינו!!!"** אז אותם שני שלבים יש גם במלכות וממשלה של כבוד שמים... בהתחלה יש את השלב הראשוני שזה **ממשלה!!!** לדוגמא: ילד הולך לחידו... בחידו אין מלכות... ילד מצד עצמו לא אוהב ללמוד... רק מה?? יש פה איזה מנהל ורבה ומפקח שהם **מושלים** עליו!!! רודים ביו... מכריחים אותו בכח לשבת וללמוד... ואוף... מתי יגמר השיעור... וברגע שנגמר... הופה... כתינוק הבורח מבית הספר... חידו זה מציאות של **משול תמשול בנו!!!** והנה אותו ילד סו"ס התגבר קצת ועלה לישיבה קטנה... ומה אתה חושב... גם שם אזעלבע מציאה... כידוע: למשגיח אין מה לעשות בחיים... כל הסיבה שהוא מגיע לישיבה זה רק בשביל להציק לי ולתפוס אותי על חם ולהחרים לי את הנגן ואת הסיגריה האלקטרונית... (מכיר את המשפטים הגאונים האלו...?? זה משפטים שלילי... אני בעצמי אמרתי אותם לפני לא הרבה שנים...) כן... גם בישיבה קטנה עדיין צריך **"משול תמשול בנו!!!"** אמנם יש כמה בחורים שאט אט יוצאים מהבור והם מתחילים כבר להתחבר לישיבה... להתחבר ללימוד... הם כבר מתחילים **להמליך** את ההנהלה הרוחנית של הישיבה... הם כבר מבינים שהמשגיח לא נגדנו... והם מיוזמתם רוצים לשמוע ולקבל ולהתעלות... אבל עדיין רוב הבחורים עדיין תקועים **בממשלה...** ואז הם עולים לישיבה גדולה... ומה אתה חושב... שבישיבה גדולה זה נגמר...?? איפה... גם שם עדיין יש ממסד! יש מערכת... ההנהלה הרוחנית של הישיבה לא מרשה... ויש את הבחורים שצריכים שהמשגיח או הראש ישיבה כל היום יעמדו להם על הראש... תנחש מה המכנה המשותף בין כל השנים של החידו והישיבה קטנה והישיבה גדולה?? לא תאמין... **שבע שני השבע!!!** ילד ובחור חיים בעולם שכולו טוב... הם מצידם עושים מה שמתחשק להם באותו רגע... ופתאום מגיע איזה יוסף שמושל עליהם ומצר את צעדם ומגביל אותם ומחרים להם... ו... ואאאוף... למה המשגיח בכלל הגיע היום?? שישאר בבית... מה... הוא כ"כ נהנה לקחת לי דברים ולהחרים לי??...

משל עליך!!! בישיבה קטנה גם המשגיח משל עליך!! רדף אחריו... איים עליך...

עכשיו די!!! הגיע הזמן להבין עניין... הגיע הזמן לעלות כיתה ולהחליף מ-**ממשלה** ל-**מלכות**!!! הגיע הזמן שזה יגיע מצידך!!! תהיה אתה היום... כמה אתה עוד רוצה שיגררו אותך על כסא גלגלים?? כמה??

די!!! הגיע הזמן שתקום על שני רגליך ותתחיל לנוע בכוחות עצמך!!!!

זה מלכות!!! מלכות זה יוזמה שמגיע מלמטה... מגיע ממך... אני מעוניין לקבל על עצמי עול מלכות שמים... זה עניין שלי... זה לא איזשהו בעיה של הרבנים... של ההנהלה הרוחנית של הישיבה... כל חסיד ברסלב יודע שלכות לטוס לאומן זה זכות אישית שלו... כל חסידי ברסלב שהשנה לא זכו לטוס לאומן... אף אחד מהם לא מגיע בתחושה... נו... זה בעיה של רבינו הקדוש שלא מספיק פעל בשמים שנוכל להגיע... **אף אחד לא חושב ככה!** כל חסיד ברסלב מבין שאני הוא שרציתי להגיע לרבינו ולא זכיתי... אז על אותו משקל בכל עניין ביהדות!!! אני הוא זה שרוצה להמליך את ה' ולהיזהר מכל ערוות דבר... ואם החסימה של החרדים היא דפוקה ובפלאפון החסום לא שומעים טוב ואין שם אפשרויות... כל התלונות האלו... הכל טוב ויפה... לכן מה?? לכן זה בעיה של הרבנים?? מה פתאום!!! זו בעיה שלי!! זה עניין שלי!! זה המלכת ה' שלי!!

אני פה מעוניין ודוחף עם כל הכח ורוצה לכוף את עצמי על כבוד שמים... אני פה יוזם את החסימה... אני פה מכניס את עצמי מיוזמתי תחת עול מלכות שמים... הגיע הזמן שנצא מהישיבה קטנה... נפסיק לחשוב שאנחנו דופקים איזה מישהו... נפסיק להרגיש כמו ילדים קטנים שאם אני לא מתנהג יפה אז אני דופק את אבא ואמא ואני אראה להם שהם לא יגידו לי מה לעשות... הגיע הזמן לקחת את העניינים לידיים!!! להבין שהעבודת ה' שלי זה עניין שלי!! השטייגן שלי בישיבה זה עניין נטו שלי!!

לזה משיח בן דוד מחכה!!! לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו!!! תבינו שאותו יוסף שפעם משל עליכם... הרי הגיע הזמן **שתמליכו אותו!!!**

המשיח יעשה בדיוק מה שהרבנים עושים היום... כמו שהם מנסים לאכוף אותנו על רצון ה'... ככה גם הוא יאכוף אותנו על מלכות שמים... נו... אז מה בכל זאת ההבדל בין המשיח לבין הרבנים של היום??? שהרבנים של היום נאלצים לעשות את זה בצורה של **מושל!!!** הם נאלצים להשתמש במערכת אכיפה של סנקציות קהילתיות... אבל מלך המשיח כבר יעשה את זה בצורה של מלכות... אנחנו נרוץ אליו ונתכופף אליו ונתחנן לפניו... בא... תכוף אותנו על כבוד שמים... תכריח אותנו לעבוד את ה'... תחנך אותנו ותלקה אותנו... כן... זכריה הנביא מתנבא שאנחנו עתידים להסתובב בגאווה ונכריז: אלה המכות אשר הוכיחי בית מאהבי (-לאבי שבשמים...) אני באתי מיוזמתי לקבל תוכחה ממלך המשיח... הוא לא היה צריך לחכות לי בסיבוב... ברישום של המוסדות... לא!! אני באתי אליו מיוזמתי!!!

זה מלכות!!! רק ככה זה עובד אצל משיח בן דוד...

ופה העסק תקווה!!! בשלב הזה אנחנו בשלים בעיקר רק למשיח בן יוסף... את **הממשלה!!!** את הכפיה בכח... שעומדים לי על הראש... מחתימים אותי... או לחילופין יש עלי לחץ חברתי להיות כמו כולם... רק ככה זה עובד... זה טוב בשביל השלב ב'... לשלב של משיח בן יוסף... אבל אנחנו צריכים להתקדם הלאה... למשיח בן דוד... ואצל משיח בן דוד המנגינה הזו לא קיימת... אצל משיח בן דוד זה לא יכול להגיע ממקום של **ממשלה!!!** אלא ממקום של **מלכות!!!** משיח בן דוד מחכה כעת שאתה תצפה לביאתו... אתה תמתין לו... אתה תרצה ותשתוק שהוא יכוף אותך על כבוד שמים... **זה מה שמפריד בינינו לבין משיח!!!** לכו אל יוסף... תזמו אתם בעצמכם את הכניעה לכבוד השמים... שזה לא יגיע מלמעלה... אדרבה... זה יגיע מלמטה... **זה יגיע ממך!!!** אתה מוכן ללכת ליוסף?? אתה מוכן מיוזמתך ללכת לרב שיתן לך על הראש ויגיד לך את כל מה שאתה כ"כ לא אוהב שהוא אומר??

בחור יקר: הגיע הזמן שתבין שהעתיד הרוחני שלך והידישקייט זה לא בעיה של הראש ישיבה או המשגיח... (שאם אתה מתעצבן אתה פתאום "מאיים עליהם" בנפילה רוחנית...) הגיע הזמן שתבין שהרוחניות שלך זה האינטרס הבלעדי שלך!! תפסיק לחיות בתפיסה התינוקית של הבחורים שהמשגיח צריך להתחנן לפניך או לאיים עליך שתשב ותלמד ותתחיל יום... די!! תצא מהראש הקטן הזה!! תפסיק להיות האזרח הטיפש... שיוסף צריך למשול עליו ולהכריח אותו לצבור בר כי עוד מעט יהיו שנות רעב... מותר לך להיות אזרח טיפה יותר אינטלגנט ושזה יגיע מצידך!!! תבין שלהיות בחור שמור וטהור ושמתחיל יום זה... זה עניין אישי שלך!! שאם לא תעשה את זה... **אתה דופק רק את עצמך!!!** כשאתה רואה שוב ושוב את הבחורים האלו שבשביל להיזי אותם ולהוציא מהם עוד איזה שעת לימוד צריך לדחוף להם כסף לתוך הפה כמו איזה מכונת פחיות... זה פשוט מוציא אותי מדעתי!!! עזוב... אל תלמדו... לא צריך... תשארו במיטה... אם נשארם ברמה של אבות ובנים... אז אל תבואו... תשארו בפנימיה... די!!! אם אתם לא מסוגלים לעלות כיתה ולהיזי את עצמכם ממקום של הבנה שאני צריך לשבת וללמוד!! אני צריך לעשות משהו עם עצמי!! אני צריך להיות עבד ה'... די... תגדלו בשנה...

הגיע הזמן לצאת מהחידר... בחידר המנהל והרבה

זה ממש אותם שאלות שהמצריים שואלים כבר שבע שנים רצופות... כבר שבע שנים שיש הפגנות בקהיר מול הבית של "צפנת פענח..." מה אתה רוצה מהחיים שלנו?? מה התענוג שלך לקחת לנו את התבואה שלנו?? למה יצאת מהבור??

יוסף שותק!!! לא עונה!!! כי הוא יודע שיום יבא ויתחילו שנות הרעב... ואז כולם יבינו... ולכן גם המשגיח שותק... המשגיח יודע שהתכשיט הזה יום אחד יתבגר ויקים בית... ואז הוא פתאום יבין כל מיני דברים שהוא לא הבין אותם... פתאום אתה תבין שהמשגיח בסה"כ דאג לך... (הוא היה קצת "פחות" משועמם ממה שחשבת...) המשגיח יודע שעכשיו אני אמנם נמצא על תקן של האיש הרע... אני **מושל** על אותו בחור בחזקה!!! החרמתי לו את המכשיר... איימתי עליו... הענשתי אותו... אבל יום יבא והוא יבין למה עשיתי את זה... יום יבא והוא **ימליך** את הצעדים שנקטתי מולו!!! הוא יודה לי ששמרתי עליו בתקופות הכי מסוכנות ודאגתי לו שהוא ישאר בן אדם מן הישוב...

אבל מה אתה חושב... שבישיבה גדולה זה נגמר סופית??... איפה... יש כאלו שנתקעים באותו מקום עד יומם האחרון... יש כאלו שכבר התחננו והקימו בתים ועדיין... הרבנים **שולטים** עלינו!!! התקנון של הקהילה כל היום מנסה להכתיב לנו את החיים ולרכוב עלינו... ואאוף... די... תפסיקו כבר... אל תגידו לי מה לעשות...

ופה אנחנו תקועים!!! כולנו מחכים לביאת המשיח... שתגלה ותראה **מלכות** עלינו בזמן קרוב... **ממשלה** יש לנו!!! יש לנו **ממשלה** בשפע... הממסד החרדי... העמידה בתקנון... התנאים הקשוחים של הקהילות... זה קיים!!! אבל מלכות?? מלכות זה מה שעדיין חסר לנו!!!

"ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם..." זה קיים!!! ואין זה באמת קיים?? כי... כי כמו שידענו ה' אלוקינו **שהשלטן** לפניך!! ב"ה המערכת החרדית **שולטת!** הממסד החרדי ב"ה תופס חזק את העסק לידיים... מצליח להרתיע... מצליח להרשיע ולתפוס את האנשים קצר ולתת להם להבין שלא משתלם להם לעשות מה שבא להם... כי כל מי שלא שומר על הכללים נזרק מהקהילה וכל מי שלא ישמור על התקנון של הישיבה יזרק מהישיבה... מצוין... **שהשלטן** לפניך... זה חלק א'!!!

אבל זה לא מספיק!!! לא מספיק שלטון בכח!!! אנחנו עדיין מחכים **למלכות!** ומתי יש מלכות?? **כשיתנו לך** כתר מלוכה!!! כשזה מגיע ממני... מגיע מיוזמתי... **"לכו אל יוסף!!!"** לכו אתם בעצמכם אל יוסף ממקום של הבנה והכרה שזה טוב- "אשר יאמר לכם תעשו..." אתה מסוגל ללכת מיוזמתך ולקבל על עצמך את כל התקנון מרצון ומהבנה שזה מה שטוב ואני רוצה להכניס את עצמי תחת עול מלכות שמים?? זה משיח בן דוד!!! משיח בן דוד זה **מלכות!!!** זה **לא** ממשלה... יהודה אף פעם לא מושל בכח... אצל יהודה יש כלל ברזל: **יהודה אתה יודוך אחיך!!!** האחים שלך הם אלו שמיוזמתם גיעו וימליכו אותך וירצו אותך למלך... המשיח יגיע רק אם יחכו לנו... שתבין: הרי מלך

משפחת הלוויים שעולה לירושלים ומשם תפרד...

משפחת עזראל יצאה לדרך... אבא ושלוש הבנים הגדולים וגם יענקי הקטן יצאו לדרך... כן... הגיע זמן המשמרה לעלות!!! לא... הפעם זה לא משמרת כהונה... (אין משמרת כהונה בשם עזראל) אבל זה משמרת לוייה!! כן... גם לנו יש משמרות שמחולקות לפי שבועות... ואנחנו גם עולים לירושלים... רק אצלנו לשם שינוי החלוקה היא הרבה יותר קפדנית... **תבני**: כשהכונים מגיעים לבית המקדש אין אצלם חלוקת עבודה... בפוטנציאל כולם יכולים לעשות הכל!!! רק מה?? היות וכולם רוצים לעשות הכל אז יצטרכו לעשות פייס ורק חלק יזכו וחלק לו... אבל כולם יכולים לזכות בכל דבר... גם באכילת קדשים לכל אחד יש זכות לדרוש לאכול מכל קרבן... **אבל אצלנו?? אצל הלוויים זה בדיוק הפוך!!!** התפקידים מאוד מאוד מוגדרים וממוקדים!!! כל אחד מאיתנו שעולה לירושלים... הוא כבר מראש יודע בדיוק מה הולך להיות העבודה שלו... אז זכינו שאבא שלנו הוא מגדולי המשוררים בפה... בפרט שאנחנו שייכים למשפחת הימן שהשירה שלו עוסקת בעיקר להרים קרנו של דוד שזה עניין משיח "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך..." (כל מזמורי התהילים שעוסקים בעניין של דוד... זה נאמר ע"י הימן וצאצאיו...) לעומת זאת: אחי הבכור ר' יעקב הוא מטיב נגן על כלי ידותון!!! וזה המשבצת שלו בעבודת הלוויים... לעומת זאת אחי בן גילי והחברותא שלי... הוא דווקא לא כ"כ מוזיקלי... לא בפה ולא בכלי... ולכן הוא מופקד כשוער בשער הבכורות. הוא אחד מהאחראים על כל הקרבנות בכור שנכנסים בשער הזה... לוודא שזה אכן "פטר רחם" ולבקר משבצים מוסין וכל שאר הדינים...

וכעת נעבור אלי!!! לי יש את העבודה הכי משמעותית עכ"פ בייחס למשמרת הנוכחית!!! אני שייך לגיל של ה"רובים" ולכן התפקיד שלי להיות שומר בלילה!!! כלומר: אחי השוער עובד ביום ואילו אני השומר עובד בלילה... וכששוי!!! בתקופת טבת... היום מאוד קצר... אח שלי מתחיל את העבודה שלו אחרי תמיד של שחר עד לפני תמיד של בין הערביים (בערך משבע בבוקר עד שתיים וחצי בצהרים) ואילו אני מתחיל את ה"משמר" שלי מתחילת הערב באזור רבע לחמש בערב ועד חמש בבוקר למחרת!!! מדובר בשתיים עשרה שעות רצופות!!!

ומה אתה חושב... אחי מקנא בי... חצי שנה אנחנו מחכים לשבוע הזה... אל תשכח שאנחנו צאצאי בני קורח... ועלינו נאמרו הפסוקים "כאל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלוקים, צמאה נפשי לאלוקים לקל חי מתיי!!! מתי אבא ואראה פני אלוקים... חצי שנה אנחנו יושבים בלילה ואומרים תיקון לאה בכמיהה ובדמעות **"מתיי!!! מתי אבא ואראה**" והנה סו"ס אנחנו זוכים לבא אל מקדשי קל... סו"ס אנחנו זוכים להפשיל שרוולים ולעבוד... אז בחורף אח שלי הוא הנפסד... כי היות והוא שוער אז עיקר העבודה שלו ביום... והיום מאוד קצר... ואילו אני?? אני המחותר הראשי!!! כשהוא גומר לעבוד אז אני מתחיל... (אבל בקיץ המצב יתהפך... הלילה שלי יהיה קצר ממש כמו ליל שבועות... ואילו הוא יזכה לעבוד שעות רבות...) עכ"פ ככה בשעת השקיעה... כשכולנו מצטרפים לתפילת נעילה עם אנשי המעמד!!! אז אחי מסיים את המשמרת... ומגיף את שער הבכורות... ובדיוק כשהוא מסיים אז אני מתחיל... ואני לשם שינוי עומד בשער הניצוץ... (זה בצד השני לגמרי של העזרה... שער הבכורות הוא ברוח דרום לסימן שבכור זה קרבן שלמים שיכולים ליטח גם בדרום... ואילו שער הניצוץ הוא ברוח צפונית...) והוא מגיע במיוחד לאחל לי "לילה אור..." ואני רואה את הדמעות בעיניים שלו... כי הוא סיים... ואני כעת זוכה רק להתחיל... הוא מברך אותי מעומק לב שאני אצליח... כי סו"ס **"הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות!!!"** זה לא כ"כ פשוט... לפעמים באמצע הלילה פתאום מגיעה עייפות בלתי נשלטת וכאן צריך מה שנקרא "ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך" (שכתוב לגבי דניאל חנויה מישאל ועזריה) שחז"ל מבארים (סנהדרין א): "שיהיו אונסין עצמן מן השחוק ומן השיחה ומן השינה מפני אימת מלכות ושמעמידים עצמן כשנצרכים לנקביהם..." כדי לעמוד בדרישה התובענית הזו צריך כוחות!!! וברוך ה' עובדים על זה... אנחנו מתאמנים על זה כמה חודשים לפני כן... אנחנו כבר חודשיים מתכוונים כל בני החבורה לשעות הקדושות האלו שנזכה לעמוד בבית ה' בלילות... באמצע הלילה כנהוג פתאום מגיע איש הר הבית לביקורת... הוא מגיע לבדוק שכל הלוויים עומדים על משמרתם... אגב: יש לציין שדווקא בבית הניצוץ... איפה שאנחנו שומרים!!! יש במקביל שתי משמרות!!! יש משמרת כהנים שהם עומדים ושומרים מבפנים לשער הניצוץ... ואילו אנחנו הלוויים עומדים מבחוץ... ההבדל בינינו: שהיות והם שומרים מבפנים אז הם לא יכולים לשבת (כי הרן אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד) ואילו אנחנו עומדים בחוץ... אנחנו יכולים לשבת אם אנחנו רוצים... אבל אליה וקוץ בה!!! דווקא בגלל שיש לנו אפשרות לשבת... אז תחשוב מה עלול לקרות לכן לוי שכבר עמד שש שעות רצוף... ותחשוב שביום שלפניו הוא לא ישן מרוב התרגשות... מה קורה לזכה אחד כשהוא מתיישב... יש לו סיכוי טוב להירדם!!! ושומר שנרדם זה... זה... זה חרפה ובושה... הוא פושע בכבוד שמירתו... וחסר לו אם איש הר הבית יבא וימצא אותו ישן... **(השתו היה לו לשרוף את סכותו!!!)** כן... העונש הזה "לשרוף את סכותו" יש בזה כושר הרתעה!! כי תחשוב שאנחנו פה עומדים לילה שלם בלילי טבת ב-6 מעלות... אנחנו מתכרבלים בכסות- במעיל... ברגע משישהו רק חושב להירדם הוא מתחיל לרמיץ שיעור רגע מגיע פה איש הר הבית ולוקח לי את המעיל ואני נשאר פה רועד בקור... עצם המחשבה היתה מעוררת אותו יותר מהגיגית מים הכי קפואים) כן... רק לנו הלוויים!!! רק לנו יש את הביקורת הקשוחה הזו... כי אנחנו לויים... לויים הם מסטרא דגבורה... יש לנו חוסן ועוצמה פנימית ואנחנו בנויים לקבל על הראש... ואפילו לקבל מכות מ"מקל חובלים"... אבל פרחי הכהונה ששומרים פה ממולנו מבפנים... אצלם השפה היא אחרת!!! כהן כולו חסד... רחמים... אצלם המקל הוא "מקל נועם..." (עיין זכריה י"א...)

ברוך ה' זכינו לעמוד במשך כל הלילה... וכעת... ברגעים אלו אנחנו כבר מתחילים לראות אלפי כהנים מתאספים מחוץ ללשכת המוקד... עוד כמה רגעים שוב יופיע פה "איש הר הבית"!! כן... לפני שעתיים הוא הגיע לכאן לביקורת... אבל כעת כשהוא מגיע... זה כבר לא אלינו... הוא מגיע כעת לפתיחת שערי העזרה... הנה... עוד כמה רגעים שוב אחי יופיע... כי כאמור כשהמשמרת לילה שלי מסתיימת... אז המשמרת יום שלו מתחילה... הוא שוב יעבור כאן ויאחל לי הצלחה... (שלום כנראה הוא לא יגיד לפני התפילה... אפילו שבבילוש העזרה מציון שכן אמרו שלום שלום שלום הכל שלום) אבל גם אני אחלל לו בהצלחה בעבודתו בשער הבכורות... אבל כנראה שגם אח"כ אני אמשיך להישאר על עמדי עוד חצי שעה... תנחש למה??? כי... כי אני מחכה לאבא שלי... אבא שלי כאמור הוא מהמשוררים... והעבודה שלו עוד יותר מאוחרת!!! סו"ס השיר של יום הוא רק לקראת סיום תמיד של שחר... עוד מעט אני אראה גם אותו מופיע כאן אחוז שרעפי קודש בהיכל הנגינה... והוא יעמוד הכן על הדוכן... ובעוד חצי שעה בערך יגיע כהן אחד ויזרוק את המגרפה בין האולם ולמזבח... (אין אדם שומע קול חבירו בירושלים מקול המגריפה) ואז!!! כששומעים את קול המגרפה הרי "בן לוי ששומע את קולה יודע שאחיו הלוויים נכנסים לדבר בשר והוא רץ ובא"!!! וכאן במקרה הזה... כשאני אשמע את קולה אני אדע שאבא שלי נכנס לדבר בשר ואז!!! אז אני אעזוב בחדר קודש את מקומי שמירתי וארוץ לשמוע את שירת הלוויים... הפעם!!! לראשונה יצטרף לשירת הלוויים גם אחי בן החמש... שה' חן אותו בקול טרונ והוא מ"צוערי הלוויים"... הוא כעת יעמוד למרגלות אבא וגם הוא יצטרף לשיר לאלוקים זמרו שמו, סולו לרוכב בערבות ועלזו לפניו... אשרי העם שככה לו...

עוד נקודה למחשבה לעשרה בטבת:

כידוע: מבחינה מסוימת צום עשרה בטבת הוא צום יותר חמור אפילו מט' באב... שהרי ט' באב שזהו יום חל בשבת נדחה, ואילו עשרה בטבת לא יצויר שהוא יהיה חל בשבת היה צריך לצום בשבת... ולמה??? כי הוא ההתחלה של הסוף!!! בתשעה באב זה כבר הסוף... שם ביהמ"ק נחרב... גם אם לא תצום בתשעה באב... תשעה באב לא יעלם... הכתובת רשומה על הקיר!! תכל'ס... בית המקדש נחרב... יש עשן... אש... וזה קרה ביום הזה... אבל עשרה בטבת??? **שם זה התחיל!!!** ואם יום אחד בסופו של דבר נחרב בית המקדש... זה רק בגלל שכשזה התחיל אי שם בעשרה בטבת לא לקחנו את זה ברצינות... לכן!!! עשרה בטבת זה יום שצריך לקחת אותו בכל מחיר ברצינות!!! כי זה גופא החטא שלנו... שלא עשינו עסק... לא קלטנו שזה ההתחלה של הסוף... אז זה!!! שעשרה בטבת מלמד אותנו לא להקל ראש... להבין שלכל סוף מר היתה התחלה!!! ונראה שבהתחלה הקלו ראש... ולכן הסוף היה מר ונמהר...

צריך לדעת שבדרך כלל כל סוף עצוב... התחיל מצחוק ומתגלגל... בהתחלה זלזלו... לא עשו עסק... התייחסו בחוסר רצינות... ובסוף ישבו ובכו... החכמה הגדולה היא לבכות בזמן!!! שרה אמנו ביום הכי שמת... יום הגמל את יצחק... ויעש אברהם משה גדול... כולם שמחים... אברהם חוור הבייתה ורואה את שרה בתשעה באב!!! מה קרה??? ראינו את ישמעאל מצחק עם יצחק... כשאני רואה את הצחוק הזה... אני יודעת שזה יגמר עצוב מאוד!!! לכן אני כבר עכשיו עצובה!!! כבר עכשיו אני לא נותנת לזה להתחיל... כדי שלא יקרה הסוף העצוב הזה... זה היה רגע מאוד קשה... רגע עצוב... רגע קורע לב... לראות את אברהם מגרש שפחה עם ילד חולה על הידיים... אבל העשרה בטבת העצוב הזה מנע תשעה באב לטווח ארוך... אוי אוי... כמה בתים בישראל לא הסכימו להיות עצובים בעשרה בטבת והמיטו על עצמם כמו ידיהם את תשעה באב... בכמה בתים בישראל פתאום הגיע איוה "אויב" מאוד חביב ומאוד מרתק והתחיל לנגח את החומה של הבית היהודי... ואם הם היו תופסים אותו בזמן... וגוזרים על עצמם מבצע עשרה בטבת!!! אנחנו מגרשים את האויב כבר עכשיו... עוד לפני שהוא מתחיל לעשות סדקים בחומה... העשרה בטבת הזו היא בהחלט קשה!! יכול להיות שזה היה אבל לאומי... להתנתק מכל מיני וואצפים מאוד מרתקים... להתנתק מכל מיני חברים קלוקלים... זה לא קל!!! זה עשרה בטבת!!! אבל עדיין צום עשרה בטבת הוא צחוק ילדים לעומת שלושת השבועות תשעת הימים ותשעה באב... את העשרה בטבת הזה צריך לקחת לעצמות!!! כן... לא לחינם עשרה בטבת חל ככה באמצע השנה... באמצע החיים... תמיד ככה זה!!! תמיד ההתחלה של הסוף היא בסתם יום כזה... לא קרה משהו מיוחד... בסה"כ פרצתי את המכשיר... בסה"כ התחברתי לקבוצה... אבל מי שיוודע לזהות והרים את סירנות בזמן השקט הזה הוא מונע את התשעה באב... בא נחשוב על זה בעשרה בטבת... איוה אויב שקט אולי מתחבא לנו בין הרגלים ש... שאנחנו עלולים לתפוס אותו מאוחר מידי... איוה פירצה בחומה יש לנו שהיא עלולה להתרחב ולצאת מכלל שליטה... **עוד נקודה למחשבה ל' בטבת...**

אודות בחורי הישיבות שחזרו עם אור בעיניים...

את חטאי אני שוב מזכיר היום... זו הפעם השניה שיש לי את אותה טעות... במשך החודשים האחרונים פגשתי בעיקר את כל הצעירים המפורקים ואת כל אלו שלא הצליחו לשרוד את הקפסולות ואת התקופה הלא פשוטה הזו... (ואני לגמרי לגמרי מזדהה איתם... ברור לי כשמש שגם אני הייתי לא שורד את התקופה הזו בשיבה... שלא עשיתי בחור בתקופה קשה זו)

והיות וזה מה שראיתי מול העיניים... וגם שמעתי מקרוב על הקשיים שיש בסמינרים ובבתי יעקב ואפילו בחדרים של הילדים... אז מתקבלת תמונה עגומה של מה שנקרא "ויהי אחרי המגפה..." **אבל!!!** הגיע ערב חנוכה ופתאום הופיעו להם דמויות שהיו פעם קצת יותר מוכרות... בחורי חמד שכבר לא נצפו בשכונה הרבה זמן!!! והנה הם מופיעים פה לאחר חודשיים תמימים בקפסולה... ו... וכמדומי שהפעם תסכים איתי שלא צריך להיות בעל אבחנה חדה או בעל רוח"ק לראות את האור בעיניים שלהם... **פשוט אור בעיניים!!!** ואני מיד התחלתי לתחקר אותם: תגיד לי: מה... מה היה בישיבה??? מה... קפסולות? תפסיק לבלבל את המוח... איזה קפסולות... מה... לא יצאת מהישיבה?

לא יכול להיות... מה... לא קפצת לקבר דוד בליל שיש...?? לא לכותל...?? לא למירון...?? מה... לא יצאת ככה עם טרמפים??? **תסתכל לי בעיניים!!!**

אבל לא!!! כנראה שלא... והפעם אין לי ברירה... אני מוכרח להאמין לו... כי... כי במקרה אני יודע את התאונים היבשים שלפי התקנון הנוקשה וההנחיות הקשות של הישיבה מי שיוצא פעם אחת לא יכול לחזור... ו... והוא לא היה כאן בחודשיים האחרונים... זאת אומרת: הוא לא זז מהישיבה!!! זה ברור!!! **אז איך יכול להיות שהוא נראה כ"כ טוב???** הוא נראה ממש חיוני... עם מצב רוח... נראה בריא לגמרי בנפשו בלי שום ריאקציות ותסכולות... איך זה יכול להיות? הרי ס"ס אנחנו כן פוגשים את נזקי הקורונה... איפה שתלך... ואיפה שתברך... יש את הנזקים הנפשיים שיש בכל מסגרת ומוסד ב"מגזר הכללי..." ואילו דווקא הישיבות שנסארו בישיבה אחת אחד... (עכ"פ כמעט) הם נראים טוב... אתה רואה שהברק נשאר!!! החיוניות!!! החדות!!! המרץ!!!

זו תופעה!!! זו סוגיה שצריך ללמוד אותה לעומק!!!

לא ויתרתי... החלטתי שאני מוכרח לבדוק את השטח... יש לי כמה חברים שיש להם שיג ושיח עם הקהלים החילוניים... ניסיתי לברר אצלם... מה קורה במגזר ה"כללי"? התשובה היתה חד משמעית: **עצעל הפנים!!!**

מה יש?? מכל הסיבות שבעולם... צמצמו להם את המסעדות... את הקניונים... את הספורט... צמצמו להם את הטיסות... הגבילו אותם בכל הבילויים... ממילא זה מתנגם ומגיע לידי ביטוי בכל התחומים... דכאונות... תסכולים... התנהגויות פרוצטות... **ואילו הבחורי ישיבות האלו??**

מי מדבר על מסעדות... מי חלם על טיסות... אני מדבר איתך על ארבע מאות בחורים שסגורים חודשיים תמימים **בתוך מתחם!!!** ועוד איזה מתחם... זה לא איזה קרית נוער שיש לך מדרשאות עם בריכת שחיה פלום אפקריות לנטיעת עצים או לכה"פ טפס אליהם או ליפול מהם... **כלום!!!** אני לא צריך לספר לך איך נראה מתחם שלישיבה... כל בלטה מנוצלת עד הסוף!!! (בדרך כלל הראש ישיבה הוא האדריכל של הישיבה... רק ר"י יכול לקחת שתי דיונים ולעשות ממנו גם חדר אוכל וגם פנימים וגם מסדרון ושיהיה שם גם מחיצות ניילונים) והבחורים האלו היו כלואים בתוך המקום המינימלי הזה במשך חודשיים תמימים ותראה איך הם נראים!!! הם נראים בריאים ברוחם ובנפשם!!! עם כל הברק בעיניים... (עזוב כעת את האור בעיניים... על זה אתה עוד תוכל להתווכח איתי... תגיד לי שאתה לא מבין באורות...)

אני מדבר על חיוניות!!! על בריאות הנפש! הם נראים בסדר גמור!!!

--- עכשיו: מה ההפתעה הכי גדולה שלי?? **שבראש שלי!!!** בתפיסה החרדית הפשוטה שלי!! היה לי ברור (וגם כתבתי את זה פה כאן בעלון כמה פעמים) שלחילוני הרבה יותר קל להסתדר עם בידוד ועם סגר של קורונה מאשר לחרדי... ולמה? כי ס"ס לחילוני יש אייפון!!! הראש של החילוני נמצא כל היום ברשת!!! ממילא הוא הרבה פחות צריך את המרחב והמפגש החברתי שבביל לבלות ולהעביר את הזמן... גם בלי קורונה הוא יכול לשבת ימים ולילות בחדר סגור ולנבור ברשת ולשהות שם לבד לבד... אף פעם לא יהיה לו משעמם... כי ברשת יש תמיד מה לראות... ותמיד יהיה לו מה להעסיק את עצמו... ממילא היה לי ברור כשמש בצהרים שלחילוני הרבה הרבה יותר קל בתקופת הקורונה מאשר לחרדי...

כי בחבור החרדי... היות והוא לא מחובר לטכנולוגיה ואין לו מסך שכל הזמן מרצד מולו ולא ציוץ שכל הזמן מעדכן אותו בחדשות... ממילא החרדי שואב את כל החיוניות שלו מהחברה... מהקהילה... מהשטיבלאך... מארצות החיים... וממילא ברור שלחרדים הרבה הרבה יותר קשה כעת בתקופת הקורונה... זה היה כ"כ ברור לי שעד עכשיו אני ממשך להיות די משוכנע בזה... **אבל**

מבירור קצר של העובדות בשטח מסתמן שלא!!!

המציאות בשטח מראה שדווקא הבחור ישיבה הקלאסי שיושב ולומד בקפסולה עם כל ההגבלות... כמובן שקשה לו ואפילו מאוד קשה לו... אבל דווקא הוא נשאר בריא בנפשו... לא סוחב איתו צלקות ולא נראה שמשוה הזדעזע באישיות שלו... ואילו השכן בן גילו מהמגזר ה"כללי" נעבאך... הוא נראה שבר כלי ורקב עצמות...

איך אתה מסביר את זה??? חשבתי על זה הרבה ופתאום הבנתי:

פתאום קלטתי שכנראה שאני ב"ה באמת חרדי אמיתי... וממילא כשאני מנסה להיכנס לראש של חילוני עם אייפון... אני קולט את זה בראש החרדי שלי!!! **וממילא יש לי טעות אחת פשוטה!!!** טעות שחשוב לשים לב אליה: **תבין:** איך שאני מכיר את עצמי... היות ואין לי גישה (לגמרי נגישה) למייל... אז הרבה פעמים אני מוצא את עצמי משועמם!!! אם זה בנסיעה ארוכה באוטובוס... אם זה סתם באמצע הלילה שאני לא נרדם... אם זה כשאף אחד לא עונה לי בפלאפון... ואז אני רואה את אותו תכשיט שיושב מולי כל הזמן עם המכשיר שלו... כל הזמן מדפדף עם האצבע... כל הזמן צופה... ואז לפעמים מגיעות המחשבות האלו שאני חושב לעצמי: כיף לו!!! אני יושב פה על קוצים וטופס את הק"מ מתי האוטובוס כבר יגיע לירושלים... והוא כ"כ ששקוע ב"לימוד..." יש לו תמיד תעסוקה... הוא לא שם לב שהזמן עובר... אני יושב כעת בבית משועמם... מחפש תעסוקה... (אין לי כח כעת ללמוד) ואני מחפש להעביר את העיניים על משהו... ואין!!! קראתי כבר את כל הקומיקס של גדי פולק... גם את העיתון החינם של יום שלישי קראתי... (אפשר לבחון אותי על כל המבצעים של נתיב החסד...) ודי... משעמם לי... והוא... "דידי" משכבר הימים אין לו רגע אחד כזה... יש לו תמיד מה לראות שם ברשת... אף פעם לא משעמם לו... תמיד מעניין לו... **אה... המחשבות האלו מוכרות לך??** ממילא בתפיסה הפשוטה שלי... החילוני מסודר בתקופת הקורונה... מה שיהיה ומה שלא יהיה... כל זמן שיש לו חיבור לרשת... והסוללה מלאה... הוא מסודר!!! גם אם הוא יהיה

בבידוד הרמטי של חודש ימים אף פעם לא יהיה לו משעמם... כי יש לו איך להעביר את הזמן... ואילו אני?? אם לא יהיה לי חשק ללמוד... אני אטפס על הקירות...

זו התפיסה הפשוטה שלי!!! ומסתמא של עוד כמה!!!

אז זהו!!! שפתאום קלטתי שזה פשוט לא נכון... זו טעות מוחלטת!!!

ומה הטעות שלי??? זה בדיוק כמו שכשהייתי בחידר היה לי נורא משעמם וכל הזמן חלמתי שיהיה טיול... וכסו"ס היה טיול... רציתי תמיד להישאר בטיול... כשנגמר הטיול זעקתי בקול ניחר "עוד הפעם עוד הפעם..." תמיד חלמתי שיום יבא וכל יום יהיה טיולים... כל בוקר יגיע אוטובוס ואנחנו נצא לטיול לכל היום!!! רק טיולים מבוקר ועד לילה... אבל!!!! כשטיפה טיפה התברתי הבנתי מיד שאם היה טיול כל יום לא יום!!! **הייתי ממממת משיעמום...** כל הסיבה שהטיול הוא יפה זה רק בגלל שהוא פעם ב... אבל כשהוא כל יום כל יום... הטיול עצמו נהיה הכי הכי משעמם שיקול להיות... **עכשיו: שלא**

תבין לא נכון: כשנוסעים באוטובוס... הנוף כל הזמן מתחלף... ואם הנוף כל הזמן מתחלף **ומתחלף** זה לכאורה אמור להיות דבר שכל הזמן מעניין... אבל למה זה מעניין?? כי היות ועד עכשיו הנוף היה **עומד ולא** מתחלף!! ועכשיו שיצאתי **להחלף** אוירי **ולהחלף** נוף... אז הנוף המתחלף שובר את השגרה **שעומדת!!!** אבל אם הנוף המתחלף הוא כל הזמן מתחלף ומתחלף ולא מפסיק לרגע להתחלף אז... אז זה עצמו **הנוף שהכי עומד ולא זז!!!** זה נוף אחיד שעומד כל הזמן במצב סטאטי שלא מפסיק רגע אחד "להתחלף"!!! לא לחינם נסיעה זה משהו שהכי מרדים... **אתה יודע למה??** כי היות ובמיטה שום דבר לא זז!!! הנוף עומד! הכל עומד! אז כל דבר הכי קטן שזו מצליח להעזי אותו... כל דבר מצליח להציט את העירנות שלך... אבל כשאתה יושב באוטובוס... וכל המציאות כולה זזה... האוטובוס זז... ואתה זז... והנוף זז... אז הכל ביחד מקבל קטגוריה של מצב אחיד ומשעמם שעומד כל הזמן במצב קבוע ---זז!!! הזז הזה כל הזמן תקוע באותו מצב ובאותה תנוחה ש... זהו!!! הבנת את הלומד'ס?? ממילא לא רק שזה לא מעניין... אלא

זה הכי משעמם ואפילו מרדים!!!

(ראים את זה לאורך כל הדרך... אם זה בטיולים... שאם מתעכבים שם קצת יותר מגבול הטעם הטוב... פתאום כולם עצבניים ורוצים כבר לעוף מפה... למה? כי דווקא בגלל שהכל כ"כ מעניין ושונה כאן... אז הוא גם נהיה הכי מהר משעמם וחדגוני של... של משהו כזה אחר כזה... ש-ד... הבנו אותו... סימנו אותו... ובא נחזור כבר הבייתה... עם הבית אנחנו לא מאבדים כ"כ מהר עניין... כמו שאנחנו מאבדים עם הטיול ועם הפארק...)

בקיצור: זו הטעות שהייתה לי!!! אני בתור חרדי שמור... היות ואני חי כל הזמן מול נוף עומד ולא מתחלף!!! באופן טבעי אני מאוד נמשך לנוף שמתחלף... זו הסיבה שאני באופן אישי מאוד נמשך לסרט!!! (אני אגלה לך בשקט: אם יש איזה אירוע ואתה רוצה לשכנע אותי להישאר עד הסוף... תודיע ברמקול שיש בסוף הערב איזה מצגת או הקרנה... אתה תראה איך אני פתאום משלב דים יפה ונדבק לכסא... בטח... הבטיחו סרט!!!!) למה?? למה יש לי משיכה לסרט?? כי סרט זה נוף שזז ומתחלף... ואני בדרך כלל נמצא בנוף עומד!!! אבל!!! לו יצויר שהייתי חי כל היום בסרט... כל הזמן הנוף היה מתחלף לי מול העיניים... עוד הודעה... עוד מידע... עוד שקשוקש... אין לך שעמום סטאטי יותר גדול מזה!!! ולמה?? כי זה בדיוק כמו שאתה יושב כבר שבועיים בישיבה... ומשעמם לך... נו... נמאס לי לראות כל היום את אותם פרצופים... מתחשק לי לראות קצת משאיות... רכבים... תחנות דלק... רכבות... שדות... גשרים... פרות... **אין בעיה!!! על חשבונות!!!** אני משלם לך כעת נסיעה מירושלים לחיפה ואני אדאג שיהיו גם קצת פקקים בדרך כדי שתרויח עוד קצת זמן... ובעזרה"ש הנסיעה תהיה לא יותר מארבע שעות... רק תעדכן אותי מתי הסבלנות שלך פוקעת!!!

אז אני אגלה לך מניסיון אישי!!! בתור בחור שהייתי יכול להישאר כמה שבועות בלי לצאת מהישיבה... אחרי שעתים באוטובוס **יוצאים ל קורנים!!!** איך זה יכול להיות?? כי כשאתה חי מול נוף שעומד כל הזמן!!! ס"ס בתוך הנוף שעומד יש הרבה דברים שזדים... יש בחור שמתארס היום... יש מחר מבחן בבקאות... המשגיח תפס כמה בחורים על חם והוא הולך לדבר על זה בשיחה... יש היום פיצה בארוחת בערב... ואם יש עוד שתי מאומתיות חדשים בישיבה אז בכלל זה שיא העקשן וכו' וכו'... כל דבר קטן שזז בישיבה זה חי!!! זה חיוני!!! זה מרענן! זה מעורר עניין!!! אבל כשאתה נוסע באוטובוס והכל זז... הכל במצב של תזוזה... אז אחרי חמש דקות כל הנוף המתחלף הזה ביחד נהיה שיעמום הכי גדול... (אני יכול לנסות להסתכן ולהסביר את זה פילוסופית... אבל עזוב... אתה יכול לחוש את זה באופן הכי מוחשי בחיים...)

וזו הטעות שלי!!! כשאני מדמין את החילוני שיושב כל היום עם האייפון ויש שם כל הזמן חדשות ודברים מעניינים... בראש שלי זה מצטייר שאם לי יש כל יום רק שתיים או שלוש פרשיות של עקשן בישיבה... אז הוא שמחובר לרשת אז אצלו יש את אותו עקשן שיש לי אבל בשששששש... בלי סוף... כל הזמן המידע זורם... **אז זהו שלא!!!** זה שיש לי את זה בשפע... זה רק אומר שזה פשוט עובר לידו כמו מכוניות שחולפות מולך בנסיעה... שאולי יש פה באמת משהו שזו לו מול העיניים... אבל בסופו של דבר זה יותר מרדים מאשר מעניין...

בקיצור: זו הסיבה שדווקא הבחורי ישיבות האלו שנעולים בקפסולות נשארו שפויים וחיוניים ונורמליים יותר מכל אחד אחר שעל פניו נדמה לנו כאילו יש לו כל מה שהוא רוצה ונדמה לנו שיותר מעניין לו בחיים...

כן... בחור יקר: אם באמת יש לו יותר ממה שיש לך... אז למה הוא נראה כ"כ רע וטובע ביגוננו... ואילו אתה נראה כ"כ טוב?? למה??

אבל!!! כמה שבסופו של דבר לבחורי ישיבות יותר טוב מאשר לכל מי שנמצא בחוץ... זה לא סתירה לרגע שזה קשה!!! וזה קשה מאוד!!! ס"ס להיות בחור ישיבה זה לשלוט... לשלוט על היצרים... לשלוט על המידות... להתמודד... להיאבק... להחזיק מעמד... ולא לזרום עם היצרים... זה שבסופו של דבר אתה הוא המרויח הראשון מהסיפור... זה לא מכהה ככהו זה את הקושי שכרוך בזה ואת המתן שכרה בצידה שנאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך... אנא... בחורי ישיבות קדושים, אתם צבא ההגנה שלנו... אתם התקווה שלנו... תשמרו עלינו...